

Склад

діюча речовина: димексид;

1 флакон містить димексиду (диметилсульфоксиду) 50 мл або 100 мл.

Лікарська форма

Рідина для зовнішнього застосування.

Основні фізико-хімічні властивості: безбарвна рідина або безбарвні кристали. Гігроскопічний.

Фармакотерапевтична група

Засоби для місцевого застосування при суглобовому та м'язовому болю. Код АТХ M02A X03.

Фармакологічні властивості

Фармакодинаміка.

Диметилсульфоксид має особливість проникати крізь біологічні мембрани, включаючи бар'єри шкіри, реалізуючи таким чином свої специфічні ефекти, до яких належать протизапальний, антипіретичний, аналгетичний, антисептичний, помірний фібринолітичний. Препарат підсилює проникнення крізь непошкоджену шкіру і слизові оболонки лікарських засобів (здатність до транспортування).

Фармакокінетика.

Після аплікації розчину (90 %) димексиду на шкіру він виявляється у крові через 5 хвилин, досягаючи максимальної концентрації через 4-6 годин зі збереженням майже незмінного рівня протягом 1,5-3 діб. Диметилсульфоксид виділяється з сечею і калом як у незміненому вигляді, так і у вигляді диметилсульфону.

Показання

У складі комплексної терапії запальних захворювань опорно-рухового апарату: ревматоїдний артрит, хвороба Бехтерева, деформуючий остеоартроз (при наявності ураження періартикулярних тканин); при артропатії, розтягненні сухожиль при ударі, при травматичних інфільтраціях, гострих та хронічних остеомієлітах, стрептодермії, гнійних ранах, абсцесах.

Застосовується також у шкірно-пластичній хірургії – для приживлення пересаджених шкірних ауто- і гомотрансплантатів, а також для консервування шкірних гомотрансплантатів.

Протипоказання

Підвищена чутливість до лікарського засобу. Серцево-судинна недостатність, виражений атеросклероз, стенокардія, інфаркт міокарда, порушення функції нирок або печінки, інсульт, коматозні стани, глаукома, катаракта.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами

Диметилсульфоксид посилює дію етанолу (алкоголь гальмує виведення препарату) та інсуліну, кислоти ацетилсаліцилової, бутадіону; препаратів дигіталісу, хінідину, нітрогліцерину, антибіотиків (стрептоміцину, мономіцину тощо), хлорамфеніколу, рифампіцину, гризеофульвіну, посилює чутливість організму до засобів для наркозу. Слід врахувати посилення препаратом як специфічної активності, так і токсичності лікарських засобів. Можна застосовувати разом з нестероїдними протизапальними засобами у комплексній терапії деформуючого остеоартрозу і ревматоїдного артрити; в комбінації з антимікробними засобами місцевої дії (лінімент синтоміцину) – для лікування стрептодермії.

Особливості щодо застосування

Не наносити на ушкоджену шкіру та шкіру з проявами алергії. Не наносити на шкіру обличчя.

Перед застосуванням лікарського засобу необхідно провести пробу на чутливість. Для цього на шкіру наносять невелику кількість розчину за допомогою ватного тампона. Різке почервоніння і свербіж шкіри після нанесення Димексиду свідчать про індивідуальну підвищену чутливість до препарату.

Пацієнти літнього віку можуть застосовувати препарат після попередньої консультації з лікарем.

Не допускати потрапляння препарату на слизові оболонки та в очі. При випадковому потрапленні препарату в очі їх слід негайно промити проточною водою.

При температурі нижче 18 °С можлива кристалізація диметилсульфоксиду, що не впливає на якість препарату. Щоб розплавити кристали, слід обережно розігрівати флакон із препаратом на водяній бані (температура води майже 60

°C).

Не слід порушувати правила застосування лікарського засобу, це може зашкодити здоров'ю.

Застосування у період вагітності або годування груддю.

Препарат протипоказаний до застосування у період вагітності. Під час лікування диметилсульфоксидом слід припинити годування груддю.

Здатність впливати на швидкість реакції при керуванні автотранспортом або іншими механізмами.

Слід застосовувати з обережністю, враховуючи вплив на центральну нервову систему, зокрема ймовірність виникнення запаморочення.

Спосіб застосування та дози

Застосовують у вигляді водних розчинів (30-50 % концентрації) для компресів, тампонів.

Марлеві серветки, змочені розчином димексиду, накладають на ушкоджені ділянки, захоплюючи прилеглі здорові ділянки шкіри, 1 раз на день протягом 20-30 хв. Поверх серветки накладають поліетиленову плівку та бавовняну або льняну тканину.

При дифузних стрептодерміях рекомендуються компреси з 40-90 % розчином препарату Димексид.

При гнійничкових захворюваннях шкіри застосовують 40 % розчин.

У шкірно-пластичній хірургії застосовують пов'язки з 10-20 % розчином препарату на пересаджені шкірні ауто- і гомотрансплантати безпосередньо після операцій і у наступні дні післяопераційного періоду до стійкого приживлення трансплантата.

Як консервуючий засіб для зберігання шкірних гомотрансплантатів застосовують 5 % розчин препарату у розчині Рінгера.

Рекомендації щодо приготування водних розчинів препарату вказаних концентрацій

Концентрація розчину, %	Кількість препарату в об'ємних частинах	Кількість води в об'ємних частинах

10	1	9
20	1	4
30	3	7
40	2	3
50	1	1
90	9	1

Діти.

Не застосовувати препарат дітям віком до 12 років.

Передозування

Передозування препарату може спричинити виникнення алергічних реакцій (кропив'янка, набряк) та посилення проявів побічної дії, що потребує припинення застосування лікарського засобу та проведення симптоматичної терапії.

Побічні ефекти

Диметилсульфоксид зазвичай добре переноситься, але у деяких хворих можливі печіння, гіперемія шкіри, еритема, сухість шкіри, запаморочення, головний біль, безсоння, адинамія, нудота, блювання, діарея, реакції гіперчутливості, включаючи дерматити, шкірні висипи, ангіоневротичний набряк, свербіж, бронхоспазм.

Термін придатності

3 роки.

Умови зберігання

Зберігати в оригінальній упаковці при температурі від 15 °С до 25 °С.

Зберігати в недоступному для дітей місці.

Упаковка

По 50 мл або по 100 мл у флаконі; по 1 флакону в пачці з картону.

По 50 мл або по 100 мл у флаконі.

Категорія відпуску

Без рецепта.

Виробник

АТ «Лубнифарм».